

τῆς κομίσεως δὲ Καλμέ· ἀλλὰ δὲν τὸ ὠμολόγησε πρὸς τὸν σὺν τροφὸν τῆς. Τὸναντίον ἔσπευσε νὰ εἴπῃ, «Μπᾶ! εἴμεθα ὠρμισμένοι εἰς τὸν Φουκέ!»

«Ἡδυνάμην ν' ἀγαπήσω ἐκείνην τὴν κόρην».

«Νὰ τὴν ἀγαπήσῃς; Καὶ ποίαν συγγένειαν ἔχει χρωκόπος καὶ κατῆσκοπος πρὸς τὸν ἔρωτα; Πόσον ἀνυπομόνως περιμένω νὰ ἴδῃ τὸν ἀδελφόν τῆς!»!

* * * * *

Ὅτε ἡ κόμισσα καὶ ὁ κ. δὲ Κλαιράν ἐπανῆλθον εἰς τὸ ξενόδοχειον τῶν, τοῖς ἀνηγγέθη ὅτι ὁ κόμης τοῦ Ζάιν καὶ ἡ σύζυγός του (οἱ γονεῖς τοῦ Λόρδου Βρέντων) εὐρίσκοντο εἰς τὰ δωμάτια τῶν περιμένοντες αὐτούς. Αὐτόσε ἀπῆλθον ἐν τάχει καὶ εὐρὴν τὴν Λαίδου Ζάιν κλαίουσαν καὶ τὸν κόμητα περιφερόμενον ἐν καταστάσει, ἣτις ἐπλησίαζε πρὸς ἀπόγνωσιν. Ὁ Λόρδος Βρέντων, ὡς ἔλεγον, κατέστη φρενοβλαβῆς, οἱ δὲ ἰατροὶ, μετὰ συμβούλιον ἔφθασαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μόνη ἐλπίς πρὸς θεραπείαν τοῦ ἦτο ἡ ἀπόλαυσις τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φλογεροῦ πάθους τοῦ Ἡ Λαίδου Ζάιν ὅθεν ἰκέτευσε τὴν κόμισσάν ν' ἀκούσῃ τὴν παρακλήσιν τοῦ υἱοῦ τῆς, τοῦ ὁποίου τὰ ἄπειρα προτερήματα ἀπαρίθμησεν ἐνῶ ὁ Λόρδος Ζάιν λαβὼν κατὰ μέρος τὸν κ. δὲ Κλαιράν τὸν καθικέτευσεν ὅπως καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα περὶ σθῆ ἡ κόμισσα νὰ γίνῃ λαίδου Βρέντων.

Ἡ κόμισσα οὐκ ὀλίγον συνεκινήθη ἀκούσασα τὰς λεπτομερείας τῆς φρενοβλαβείας τοῦ Λόρδου Βρέντων· ἀλλὰ διεβεβαίωσε τὸν Λόρδον Ζάιν μετὰ τῆς φυσικῆς εὐλικρινείας καὶ σταθερότητός τῆς ὅτι δὲν ἠδύνατο ἐν οἷα δὴποτε περιπτώσει νὰ καταστῇ ἡ σύζυγός τῆς Α. Ε.—διότι δὲν ἠσθάνετο ἀγάπην πρὸς τὸν—ὁ δὲ δὲ—Κλαιράν μετὰ τῆς αὐτῆς εὐλικρινείας καὶ σταθερότητος διεβεβαίωσε τὸν Λόρδον Ζάιν, ὅστις καὶ αὐτὸς ἦτο ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ὅτι οὐδύλωσ ἠδύνατο ν' ἀνκμιχθῆ, διότι εἰς ὑποθέσεις καρδίαις, ἢ ἀνὰ μίξις τρίτων προσώπων συνήθως εἶναι ὡς ἡ παρουσία δικηγόρων νομομαθῶν εἰς στρατοδικεῖα, ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ ὑποστηριζόμενα συμφέροντα.

«Τότε ἡ κόμισσα», ἠρώτησεν ἡ Λαίδου Ζάιν, «θὰ εὐηρεστείται